

[P. Christensen.]

stadsværker med en Anlægskapital paa ca. 150 Mill. Kr., 64 Byværker med en Anlægskapital paa ca. 120 Mill. Kr., 74 Oplandscentraler med en Anlægskapital paa ca. 215 Mill. Kr. og endelig 320 Landværker med en Anlægskapital paa ca. 41 Mill. Kr. Det er altsaa en mægtig Kapital, der er anbragt heri. Nu har en Del Byer selv overtaget deres nærmeste Oplands Forsyning med Elektricitet, men det gælder ikke i stor Udstrækning. Den naturligste Udvikling fra Begyndelsesgrundlaget med de købstadkommunale Værker vilde have været, at disse Værker efterhaanden havde inddraget hele Oplandsforsyningen under sig ved et Samarbejde mellem Byerne, Amterne og Sognekommunerne. Det havde været den naturligste Udvikling, men saadan er det imidlertid ikke gaaet, og det skyldes vel nok først og fremmest den rivende tekniske Udvikling, men maaske tillige det, at By og Land ikke altid har kunnet enes om at gennemføre saadanne Fællesforetagender, som vilde have været naturlige.

Der maa altsaa regnes med de bestaaende Forhold, som de har formet sig gennem Aarene, men saaledes at man ikke hindrer det Livsgode, som Elektriciteten er, i at komme hele Befolkningen til gode uden Hensyn til Bøpæl og til Kommunegrænser, baade for saa vidt angaar det private Forbrug og Erhvervslivets Forbrug. Det maa være det Maal, som tilstræbes med en hvilken som helst Ordning, man vil gennemføre. For øvrigt er det allerede i meget høj Grad naaet her i Landet, idet der bestaar et meget vidtgaaende Samarbejde paa Elektricitetsforsyningens Omraade. Der er heller ikke noget, der egner sig til dette mere end Elektriciteten, som paa Grund af sine særlige tekniske Egenskaber er egnet til at sprænge baade Kommunegrænser og Landegrænser; det drejer sig blot om, at et saadant Samarbejde holdes inden for fornuftige Rammer. Saadanne fornuftige Rammer maa respektere de bestaaende Forhold, indtil de kan afløses af noget, som paaviselig er bedre for Landets Økonomi og for Befolkningen som saadan, ogsaa under Hensyntagen til de lokale Forhold. Her paa Sjælland hviler Samarbejdet i høj Grad paa offentlig Kapital med Københavns og Nordsjællands Elektricitetsværk som Basis og kontraktligt Samarbejde med Sverige, men det siger sig selv, at naar der er Tale om saa mange Elektricitetsselskaber Landet over, som Tilfældet er, i alt saadan noget som 460, maa der fremkomme Modsætningsforhold af forskellig Art, og det kan i hvert Fald ikke paa For-

haand være givet, at Interesserne falder sammen. Ganske vist er alle Elektricitetsværker efterhaanden blevet samlet i en landsomfattende Forening, men det, at man samler Værkerne i een Forening, fjerner ikke de økonomiske Modsætningsforhold, som man fremdeles maa regne med. Der foregaar ogsaa saadan noget som ufornuftig Konkurrence med Spild af Kapital. Man kan maaske i Øjeblikket mene, at det er til Fordel for Forbrugerne, men det gælder ikke i det lange Løb, for Omkostningerne skal jo betales.

Det var vel ogsaa Aarsagen til, at Ministeriet for offentlige Arbejder i 1928 lod nedsætte denne Kommission, som nu har siddet igennem disse Aar, for at finde Vejen frem til Retningslinier for hele Landet med Hensyn til Elektricitetsforsyningen, Retningslinier for det økonomiske Samarbejde mellem Elektricitetsværkerne, hvori ikke mindst Industrien er i høj Grad interesseret. Det er vel sandsynligt, at der, da denne Kommission blev nedsat, fra visse Sider var vidtgaaende Forventninger om, at dens Arbejde vilde resultere i en Centralisation af Elektricitetsforsyningen her i Landet. Det foreliggende Lovforslag er imidlertid Udtryk for, hvad der praktisk kan naas paa dette Omraade. Jeg finder, at det er den rigtige Grænse, der er trukket i Lovforslaget, som, samtidig med at det ikke gaar videre, end det praktiske Livs Forhold tillader, alligevel lader alle Muligheder staa aabne.

De tekniske Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke opholde mig ved, idet der, saa vidt jeg har forstaaet, er Enighed om dem fra alle Sider. Det, som maaske kan give Anledning til nogen Overvejelse, og som det vel ogsaa vil være naturligt at overveje i et Udvalg, er det i § 2 foreslaaede Elektricitetsraad og de Beføjelser, som i § 1 tillægges dette Raad. Det er det nye i Forslaget i Forhold til den nu bestaaende Lov, og det er det, der har vakt Opmærksomhed i vide Kredse. Lovforslaget imødekommer de Ønsker om Raadets Sæmmensætning, som igennem den sidste halve Snes Aar Gang paa Gang er fremsat af de danske Elektricitetsværker over for den til enhver Tid siddende Minister. Man ønskede at faa direkte Repræsentation i den Elektricitetskommission, som blev indført ved Loven af 1907, den Lov, som nu ændres, for at der derved kunde gøres et nyttigt Arbejde under de Overvejelser, som stadig vil være nødvendige. Da man i 1926 indførte det raadgivende Udvalg, som bestaar nu — det er senere blevet noget udvidet —, imødekom man